

Overzicht van stemmingen in de Tweede Kamer

afdeling **Inhoudelijke Ondersteuning**

aan De leden van de vaste commissie voor Veiligheid en Justitie

Datum 27 maart 2012

Betreffende wetsvoorstel:

32450

Wet Wijziging van de Algemene wet bestuursrecht en aanverwante wetten met het oog op enige verbeteringen en vereenvoudigingen van het bestuursprocesrecht (Wet aanpassing bestuursprocesrecht)

Eindstemming wetsvoorstel

Het wetsvoorstel is op 27 maart 2012 met algemene stemmen aangenomen door de Tweede Kamer.

Aangenomen en overgenomen amendementen

Artikel 1a

12 → **16** (Wiegman-van Meppelen Scheppink en Paulus Jansen)

Met de eerste nota van wijziging (Kamerstuk 32450, 8, herdruk) is de bepaling geschrapt die voorzag in een verplichte vijfjaarlijkse evaluatie van de Algemene wet bestuursrecht (artikel 11:1 Awb). Reden hiervoor is dat inmiddels ruim 17 jaar ervaring is opgedaan met de Awb en het feit dat de wet inmiddels drie keer is geëvalueerd en er een vierde evaluatie loopt. Een verplichte vijfjaarlijkse evaluatie van de Awb is daarom niet langer nodig. Het is wel zinvol om bij specifieke wijzigingen waar nodig te voorzien in een evaluatieplicht. Met dit wetsvoorstel wordt het relativiteitsvereiste geïntroduceerd in de Awb. Gezien de discussies over dit vereiste zoals de mogelijk juridiserende effecten, de evenredigheid en effectiviteit van de bepaling regelt dit amendement een eenmalige specifieke evaluatiebepaling voor het relativiteitsvereiste.

Met algemene stemmen aangenomen

Amendementen zijn in volgorde van stemming - op artikelnummer - weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties. Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8 → **20**. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

Datum 27 maart 2012

blad 2

Verworpen, ingetrokken en/of vervallen amendementen

Deel A, Artikel I , onderdeel FF

Deel A, Artikel VA

13 (Recourt)

Op grond van het wetsvoorstel wordt in de Algemene wet bestuursrecht een nieuw artikel 8:12a opgenomen. In dit artikel wordt voorgesteld om, vergelijkbaar met de conclusie in strafzaken of civiele zaken, eenzelfde vorm van advisering op te nemen in het bestuursrecht. In het nieuwe artikel 8:12a wordt geregeld dat «een lid van *het desbetreffende college*» deze conclusie op verzoek kan nemen. Dit amendement wijzigt deze bepaling en regelt dat de procureur-generaal bij de Hoge Raad kan worden verzocht om een dergelijke conclusie te nemen, omdat deze bij uitstek geschikt is om dergelijke conclusies te nemen. De procureur-generaal bij de Hoge Raad is immers al bekend met het adviseren in cassatiezaken. Bij het parket van de procureur-generaal bij de Hoge Raad zal hiertoe bestuursrechtelijke kennis moeten worden aangetrokken. Deze wijziging dient ter stroomlijning van de uitspraken bij de hoogste rechtsprekende organen.

Ingetrokken

Deel A, Artikel I

Deel C, Artikel 1

9 → **15** (Paulus Jansen en Wiegman-Meppelen Scheppink)

Dit amendement regelt dat het relativiteitsvereiste zoals geïntroduceerd in artikel 8:69a, komt te vervallen. De indiener is van mening dat het introduceren van het relativiteitsvereiste onwenselijk is. Ook de Raad van State is zeer kritisch over de introductie van het relativiteitsvereiste voor het gehele bestuursrecht.

In de eerste plaats is het maar zeer de vraag of de introductie van dit relativiteitsvereiste wel zorgt voor een daadwerkelijke versnelling in het bestuursprocesrecht. Het beroep op «oneigenlijke gronden» komt niet vaak voor en is dus zeker niet een van de belangrijkste redenen voor vertraging in het bestuursprocesrecht. De kern van vele vertragingen ligt bij het trage handelen van de overheid en overheidsorganisaties. Daarnaast zal het lastig zijn voor de rechter om vast te stellen of de geschreven of ongeschreven rechtsregel of algemeen rechtsbeginsel wel of niet strekt tot bescherming van de belangen van degene die zich daarop beroept. De vraag is dus of het relativiteitsvereiste in de praktijk hanteerbaar is. Het feit dat de wet als voorwaarde stelt dat men voor bezwaar en beroep «belanghebbende» moet zijn is voldoende. Tenslotte is de indiener principieel van mening dat een besluit in alle opzichten rechtmatig moet zijn. Gebreken aan besluiten en fouten van bestuursorganen moeten getoetst kunnen worden door de rechter. Nut en noodzaak van deze wettelijke beperking zijn onvoldoende aangetoond.

Verworpen. Voor: SP, PvdD, GroenLinks, D66 en ChristenUnie